

Τριώδιον

Ἦχος α'. Τῷ Σαββάτῳ Πρωΐ

Τῷ Σαββάτῳ Β' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναιὸν - ΤΗ ΚΓ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Νίκωνος

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς
τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν
δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ, ἡμαρτον
συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ
σὺ δὲ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι
τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός,
ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἧτοι Κάθισμα 16. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως
πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων
μὴ πτοούμενοι, Ἅγιοι, προσήλθετε
προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον
Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ
οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ
ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἱάσαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται, καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι νέμονται, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου ἀτρέπτως, φορέσας ἐκ Μητρός, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ γινώσκων ὡς Κύριος, τὸ καθ' ἡμᾶς εὐόλισθον, ἄνες, οἴκτειρον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου· σοὶ γὰρ Δέσποτα, ψυχὰς ἀνέθεντο πίστει, τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ψαλμὸς ΡΙΗ' (118).

Στάσις Α'

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἁμῶμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρωθην
ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ
κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ
ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ανταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ
φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Αποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρτοι
οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ
ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ
κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου
ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού
ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά
σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν
με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ
ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με,
καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας,
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ
τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὅδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ
κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε·
μὴ με καταισχύνης.

Ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν
ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ
παντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν
νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ
μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν
με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν
ὕπωπτευσας· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ
σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι
λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἤσυχνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χειράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Αθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθην ὡς γάλα ἡ καρδιά αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως
ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν
με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ
παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ
δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἰοῖκτιρμοί σου, καὶ
ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν
ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνηθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ
ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με
κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου
διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ
σύμπαντα δοῦλα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν,
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

(ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ
αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων,
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ'

ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Στάσις Β'.

Σὸς εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἢ ἐντολήσου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἔστιν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἔστιν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δῆ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν.

Ἐκλινὰ τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶσύ· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαὶ τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δουλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάξιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξερεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐνὸλη καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμελίωσας αὐτά.

Ἦδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύξαινο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην. (ἐκ γ')

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλός πρόβατον ἐγὼ εἰμι, ἀνακάλεσαί με, Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ,

ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ
δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς
κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπασσον,
παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος,
εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ,
ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς
καὶ Θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει
σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς
ἐξάρπασσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα,
εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν
ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
εὕροισιν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή
εὐλογημένη.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ
αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων,
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ'
ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ
ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν
αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης
σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ
διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπασσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων
σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων,
τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν
τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ
παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ
διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός,
συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς
ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
σύ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ
δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν

σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδιὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος,
ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας
Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί,
τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικήσας, ἀσκητικοῖς παλαίσμασι,
τὸν κακομήχανον, ἀθλητικάς ἐστέφθης
καλλωναῖς, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ
ἡμῶν δεόμενος, Ὅσιε Νίκων τῶν τιμώντων
σε.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Νικήσας, ἀσκητικοῖς παλαίσμασι,
τὸν κακομήχανον, ἀθλητικάς ἐστέφθης
καλλωναῖς, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ
ἡμῶν δεόμενος, Ὅσιε Νίκων τῶν τιμώντων
σε.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἰσχύϊ, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν,
ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθεὶς ἠρίστευσας
τὸ πρὶν, ἐν πολέμοις Μακάριε, καὶ νικητῆς
γενόμενος, Χριστοῦ προστρέχεις τῷ
βαπτίσματι.

Δόξα.

Κοσμεῖται, τῷ μαρτυρίῳ ὄμιλος,
μακαριώτατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον

Σοφέ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν
διπλοῖς παλαίσμασι, διπλοῦς στεφάνους
ἀνεπλέξατο.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ πύλη, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε,
συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον
καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον,
ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν
τὸν Θεάνθρωπον.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδιὴ γ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατεῖαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος
στρατὸν ἔνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὦπλισας,
πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοῦς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Στρατεῖαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος
στρατὸν ἔνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὦπλισας,
πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὴν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα
Πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας, ἀθλητικάς
μάστιξι, φάλαγγας δαιμόνων τροπώσασθαι.

Δόξα.

Ἐώας ὥσπερ ἀστήρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς
δυσμὰς ἔφθασας· ὅθεν θανῶν ἔδυσας, καὶ
πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσατο
σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκῶς Κόρης σε, ἐξ
ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Ὁ Εἰμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, θείοις
ῥήμασι τῆς σὲ τεκούσης, φωτισθεὶς δὲ
τῷ Βαπτίσματι Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν
κατελέγης συστήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ
φωστήρ ἐχρημάτισας, ἐπομένων σοι, μεθ'
ᾧ τὸν Χριστὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη
πάνανγε, Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι
Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας
ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥεγυρωμένον σαρκὸς
πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν
σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ
μέγα ἔλεος.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡιδὴ δ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνεδόμενος ταῖς θεαῖς φωτοχυσίαις,
τὰ τῶν βασάνων ρεύματα, ἄτρωτος διέβης,
Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον,
Μάρτυς ἐπαξίως ἀπείληφας.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύνάμεις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Ἐνεδόμενος ταῖς θεαῖς φωτοχυσίαις,
τὰ τῶν βασάνων ρεύματα, ἄτρωτος διέβης,

Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον,
Μάρτυς ἐπαξίως ἀπειλήφας.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Λαμπροτάταις διαπρέπων
ἀνδραγαθίαις, ὡς ἀσκητῆς ἠγώνισαι,
πάθη θανατώσας, πρότερον τοῦ σώματος,
ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τὰς δαιμονικὰς
τρέπων φάλαγγας.

Δόξα.

Παρετάξασθε τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας,
τῷ δυσμενεῖ θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου,
εὐκλειαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψάλλοντες·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Ὡς ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως
ἀνωτέραν, ὁ Ποιητῆς ἠγάπησεν, ᾧ
Παρθενομήτορ, δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ,
ἦν καὶ λιτανεύουσι, δῆμοι, Ἀθλητῶν
εὐπρεπέστατα.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡιδὴ ε΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον,
ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις τῆς μητρός, εὐπειθῶν
παραινέσεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχες,
τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μνύμενος τὰ
κρείττονα.

Στίχ. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ταῖς θείαις τῆς μητρός, εὐπειθῶν
παραινέσεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχες,
τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μνύμενος τὰ
κρείττονα.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ὁ βίος σου φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος,
τὴν ἄθλησιν ὥσπερ κόσμον, εὐπρεπέστατον
ἔχει, Θεόφρον πανσεβάσμιε.

Δόξα.

Νόμοις θεαρχικοῖς, εὐπειθοῦντες οἱ
Μάρτυρες, ἠρίστευσαν, καὶ ἀνόμους, θεϊκῇ
συμμαχίᾳ, ἀνδρείως ἐτροπώσαντο.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ
ἀπαύγασμα, ἐγέννησας ἐπὶ χρόνον,
ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡιδὴ ζ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφᾶς, ὡς πολύφωτος ὥρμησας ἥλιος,
ὥσπερ ἀστέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν
ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν
ὕμῶν ἐφωτίσατε.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἐώρας, ὡς πολύφωτος ὥρμησας ἥλιος,
ὥσπερ ἀστέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν
ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν
ύμῶν ἐφωτίσατε.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας
θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Ῥανίσι, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς
κατέκλυσας, πολυθεΐας θαλάσσης, καὶ
βυθῷ ἀγώνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν
δεινὸν εὐρετὴν καὶ παμπόνηρον.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Ὡς κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἠνθήσατε,
καὶ ὡς ἡδύπνοα ῥόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας
μυρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροι
θεόπνευστοι.

Στίχ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με
πρὸς ναὸν τὸν ἁγίον σου;

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παλάτιον
ἔμψυχον, τῶν Ἀθλοφόρων χορεία,
ἐπιγνοῦσα Δέσποινα λιτανεύει, σὲ τὴν
μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς
μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Οἱ Ἅγιοι διὰ πλείστων βασάνων,
τὰς πολλὰς τῶν δυσμενῶν μυριάδας,
καταβαλεῖν, ἠξιώθησαν Σῶτερ, καὶ τῶν
πολλῶν ἀγαθῶν σου ἐπέτυχον, εὐχαῖς
αὐτῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πολλὰ μου ἐξάλειψον
πταίσματα.

Στίχ. Ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι.

Ὑμνήσωμεν τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους,
καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως,
Δεσποτικῶν, μιμηταὶ παθημάτων, τὰ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν πάθη ἰάσατε, νηστεύειν τε ἀπὸ
κακῆς, συνηθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου,
πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Μετέβαλες τοῦ θανάτου εἰς ὕπνον,
τὸ ἐπίπονον ἐν τάφῳ ὑπνώσας, καὶ
τοῖς νεκροῖς, τὴν ζωὴν ἐδωρήσω, τοὺς
μεταστάντας οὖν Σῶτερ ἀξίωσον, τῆς
στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, Ἀθλοφόρων ἁγίων
δεήσεσι.

Στίχ. Ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν με καὶ ἀπέχεσθαι πάσης,
ἀμαρτίας ἐνδυνάμωσον Κόρη, τὸν δυνατὸν,
ἀναμάρτητον Λόγον, σωματωθέντα
ἀρρήτως κυήσασα, καὶ δίδου μοι
καθαρικόν, μολυσμάτων Πανάμωμε
δάκρυον.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Γ'. Ἦχος γ'. Βυθός μοι τῶν παθῶν

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Μαρτύρων μνήμην ἐπιτελοῦμεν ἐνθέως,
φιλομάρτυρες δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα,
ὕμνοις αὐτοὺς καταστέφοντες, τὸν
ἀθλοθέτην Χριστὸν εὐλογοῦντες.

Στίχ. Ὅσα ἠνξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Μαστίγων πρῶτον πεῖραν λαβόντες, εἴθ
οὕτω λιθασθέντες πρισθέντες, θηρσὶ βορὰ
δίδοσθε, σφαγιάζεσθε ὡς ἄρνες Χριστοῦ,
ἀλλὰ ζητε εἰς αἰὶ Ἀθλοφόροι.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τὰ τρία μιᾷ φύσει συνάπτων, τὸ ἐν
δέ, τρισὶ τέμνων προσώποις, ἃ ἡ Θεότης
ἐστί, Σαβέλλιον τε καὶ τὸν Ἄρειον, τοὺς
ἰσομέτρους κρημνοὺς διαφεύγω.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένος ὥφθης, καὶ μετὰ τόκον
ἀγενεῖς· ἄμφω γὰρ καὶ λοχεύεις,
ξενοπρεπὲς θέαμα, λεγόμενον, καὶ
νοούμενον, ἐν σοὶ Θεομῆτορ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὸ αἷμα τῆς ὑμῶν καρτερίας, Κυρίῳ
ἰκετεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ ὑμῶν Μάρτυρες·
διὸ καὶ νῦν, ὑπερεύξασθε νηστεύειν ἡμᾶς,
ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἀνλίσθησονται.

Νεκρώσιμον.

Ὁ πάντα μέλλων κρῖναι τὸν
Κόσμον, παρόντων μυριάδων Ἀγγέλων,
ἀκαταγνώστως τότε παραστήναί σοι
καταξίωσον, τοὺς κοιμηθέντας, πιστῶς
Πανοικτίρμον.

Ὁ Εἰμός. Ἦχος γ'.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ
ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας
με σύ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ρῦσαι φθορᾶς, ὡς
ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ
ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ
βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν
τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας
ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ
εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ
πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες
ὥδῃν τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναιίου.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐνενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Λουκᾶς, ὁ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει αὐτῷ (1802), ἀγχόνη τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναιίου - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ χρυσίον, δοκιμασθεῖς Θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολάς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ χρυσίον, δοκιμασθεῖς Θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολάς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος·

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίψεν σου σῶμα Μάρτυς κρυφῇ, θείας ἱαμάτων πέμπον μαρμαρυγᾶς, ἀπελαύνει λώβην δαίμονος, τοῦ σὲ κατάδηλον, διὰ θείου ποιήσαντος Πνεύματος.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Ὅλος ταῖς θείαις, ἐνηδυνθεῖς Παμμάρκαρ νεύσεσι, σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς· στεφηφόρος γὰρ παρίστασθαι, τῷ Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἔνδοξε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν Κόρη ὅλως τὴν σὴν, Λόγος τοῦ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν αἰίδιμον, Θεοτόκον ἀγνὴν σε κηρύττοντα.

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ἑβδόμης Ὡδῆς.

Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων

ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα
ἡμῶν, αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς
δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν
διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός
σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον
ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ
Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα
αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν
ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ
γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ
όλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά,
οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι
ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ
πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων,
καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω
γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος
ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω
ὁπισθὲν σου· ὅτι αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν
ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ
πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν
ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ
δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ
ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ
καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας,
καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβεῖ.

Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς
μόνος καὶ ἑνδοξος, ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς
ὕπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν
κάμινον νάφθη καὶ πίσση καὶ στυππίῳ καὶ
κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου
ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἑννέα, καὶ
διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν
κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα
τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον,
καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς
καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς
πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο
αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ
παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος,
ὑμνοῦν καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ὡδιὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅμβροις ἐσβέσατε αἱμάτων,
παναοίδιμοι τὴν φλόγα τῆς ἀπάτης, τοῦ
πυρὸς οὖν ἡμᾶς, τοῦ μέλλοντος πρεσβείαις,
ταῖς πρὸς Χριστὸν λυτρώσατε, τοῦ Κυρίου
Ἀθλοφόροι.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς
δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ
ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στόματα φράξαντες λεόντων, τῶν
βασάνων τὴν πυρὰν ὑπενεγκόντες,
Ἀθλοφόροι τρυφήν, τὴν κρείττονα
κληροῦσθε, ἥς περ τυχεῖν δεήθητε, καὶ ἡμᾶς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ
τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλω φωτὶ περιλαμφθέντες, τῷ τοῦ
πνεύματος γενναῖοι Ἀθλοφόροι, μεταστᾶσι
πιστοῖς, τὴν ἄνεσιν αἰτεῖτε, καὶ Παραδείσου
εἰσοδὸν, καὶ ζωῆς τὴν μετουσίαν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων
ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνον προσάγω σοι Παρθέने, μὴ
παρίδης με κακοῖς κεκρατημένον· ἀλλὰ
δίδου Ἀγνή, διόρθωσιν τελείαν, διὰ νηστείας
πάσης τε, ἀγωγῆς ἀγαθοτρόπου.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ ζ'. Ἦχος γ'. Ὁ τὴν φλόγα

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνον
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θήρας Ἀθλοφόροι,
ὡς τρυφήν λογισθέντες κατεπλήξατε, τοὺς
φονεῖς ὑμῶν, ἀνυμνοῦντες Θεόν, τὸν τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μεληδὸν συγκοπέντες καὶ καέντες, τῷ
Χριστῷ, ἀνηνέχθητε θυσία, εὐωδεστάτη
Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀλλ' αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν,
ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἐν Τριάδι ἓνα Θεὸν δοξάζω, τὸν
Πατέρα, Υἱόν τε καὶ τὸ Πνεῦμα, Μονάδα
ἀπλήν, Τριάδα σεπτήν, ἀρχὴν προάναρχον,
καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς εὐχὰς
τῶν δούλων σου δεχομένη, προσένεγκε τῷ
πάντων Θεῷ, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς
πειρασμοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων οἱ δῆμοι οὐρανόθεν,
τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας ἐπιστάντες,
εὐλογήσατε, ἀγιάσατε προθύμως, τῶν
Νηστειῶν, διατελεῖν τὸν καιρὸν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ἐν πίστει πρὸς σέ μετατεθέντων
ὁ συνιών τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἐκούσια, καὶ ἀκούσια πταισμάτα συγχωρῶν,
ἀνάπαυσον ὡς Θεός.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος γ'.

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου,
καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας,
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ η'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνύστακτον φέρων τὸν πυρσόν, τὸν
τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων
νάμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεως ἐν αἵμασιν,
εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, παστάδα νῦν
κατοικεῖς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνύστακτον φέρων τὸν πυρσόν, τὸν
τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων

νάμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεως ἐν αἵμασιν,
εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, παστάδα νῦν
κατοικεῖς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν,
ἐδείχθης Ὅσιε· ἐν ἀμφοτέροις γάρ,
ἐπευδοκίμησας τρόπαια, καταπλήττοντα
διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων
στησάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἵμασι κατήρδευσας ψυχάς, πρὸς ζῆλον
ἐνθεον ἐγείρας Ὅσιε, στιγμάτων ξίφεσιν,
ἐπληξας, τῶν δαιμόνων τὴν παράταξιν,
ἐπαληθεύουσιν ἐν σοὶ τὴν κλήσιν δείξας
βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὸν κλοιόν μου τὸν βαρύν, τῶν
παραπτώσεων, ἢ ἀνορθώσασα, Ἀδὰμ
τὴν ἐκπτώσιν Ἀχραντε, τῇ κυήσει σου
πανύμνητε, καὶ φωταγωγήσον βοᾶν ἐν
καθαρῷ λογισμῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος
καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Νικηταὶ τυράννου.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Τῶν βασάνων εἶδη, ἀσθενεῖα σώματος
ὑπενεγκόντες, ἱατροὶ νοσοῦντων,
Ἀθλοφόροι ὥφθητε· ὅθεν κραυγάζω. Τὴν
ἐμὴν νοσοῦσαν ψυχὴν ἰατρεύσατε, χρόνῳ
τῆς Νηστείας, διὰ τῆς μετανοίας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱμοι! πῶς παρήλθον, πᾶσαι αἱ ἡμέραι
μου ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἰδοὺ τὸ τέλος, φθάνει
ἀτελείωτον, καλῶν λαβεῖν με. Οἱ καλῶς
τὸν δρόμον, τελέσαντες Μάρτυρες, τέλος
ἀγαθόν μοι, γενέσθαι δυσωπεῖτε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλαγμοῖς αἱμάτων, τὴν πυρὰν
ἐσβέσατε τῆς ἀθεΐας, θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ
τοῖς ἐκδημήσασι τοῦδε τοῦ βίου, ἐξαιτεῖτε
ὄντως, τὴν θείαν ἀνάπαυσιν, καὶ τῶν
πεπραγμένων, τὴν λύσιν εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ
Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιήλ σε, πύλην ἀδιόδευτον
Ἀγνὴ προεῖδε, μετανοίας πύλας, πᾶσιν
ὑπανοίγουσιν ἀπεγνωσμένοις· ὅθεν
δυσωπῶ σε, τρίβους μοι ὑπάνοιξον, τὰς
πρὸς τὰς ἐκεῖθεν, φερούσας καταπαύσεις.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος γ'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ
Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς πολυάθλους αἰκισμούς, διαφόρως
ὑπομείναντες, οἱ μὲν καέντες, ἕτεροι
πρισθέντες, ἄλλοι δὲ τεμνόμενοι,
εὐφραίνεσθε Ἀθληταί, ἀναμέλποντες

Χριστῷ Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, ἀγιάζετε τὰ πέρατα, μικραῖς ῥάνισι, ῥεῖθρα ἰαμάτων πᾶσιν ἀναβλύζοντες, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὸ βοᾶτε ἀεὶ Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ἡ τρισυπόστατος Μονάς, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, μία Θεότης, μία Βασιλεία, σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἴδου πᾶσαι γενεαί, μακαρίζομέν σε Ἀχραντε, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ καθορῶντες· σὺ γὰρ τίκτεῖς ὑπερφυῶς, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, Θεὸν ὄντα καὶ βροτόν· διό σε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς, δυσωπήθητι τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα, τὰς ἱκετηρίας, καὶ τανῦν ποιούμενοι, λατρεύειν εἰλικρινῶς, δι' ἐγκρατείας αὐτῷ Ὑμνεῖτε,

εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλίσθησονται.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς Κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἐλπίδι ἀναστάσεως, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν ἐγερθῆναι, Κύριε, ἀξιώσον αἰνεῖν σε εἰλικρινῶς, καὶ δοξάζειν ψαλμικῶς· Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος γ'.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρους, ἐξ
ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος
ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας
φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει,
διηνθισμενον καὶ πορφύραν, ἐκ
μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης
περιβαλλόμενον καὶ σὺν αὐτῷ κατώκισε,
Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὡς περικαλὴς σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν
Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου ὁ
ζῆλος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ
θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, τοῖς οὐρανίοις σε
συνάψασα.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἥλιον μέγαν
κεκτημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες,
φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβόλοις
λάμπεσι, τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἦρθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους, χορὸν διπλῆς ἑκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότῃ, μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὥφθη, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον πάναγνε, Παρθενομῆτορ καταγγέλλοντας.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὅρους παρήλθε.

Στίχ. Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ὁφθητε θεῖοι ὡς ἄνθρακες, ὕλην πονηρὰν ἀθεΐας συμφλέξαντες, καὶ στίφη τῶν δαιμόνων ξίφει συγκόψαντες, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Σκότος βασάνων διήλθετε, καὶ πρὸς φωτισμὸν νοητὸν μετοικίσθητε, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· διὸ φωτίσατε τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ἦλγησαν πόνους προσφέροντες, οἱ πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι τοῦ σώματος, καὶ

νῦν τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς τὴν ἄπονον, ἀνάπausιν αἰτοῦνται, καὶ παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φάνηθι ἄχραντε Δέσποινα, θεῖος συνεργὸς τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις σου, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τὰς προσευχὰς ἡμῶν προσάγουσα Κυρίῳ, τῷ τῶν αἰώνων βασιλεύοντι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος γ'. Σὲ τὴν ἀθάνατον

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Ὡς πῦρ ἐμβληθέντες ἐκ Θεοῦ, εἰς τὴν γῆν καταφλέξατε, πᾶσαν πλάνην εἰδώλων, ἀνάψαντες πυρσόν, εἰς τὰ πέρατα εὐσεβείας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὑμᾶς οὔτε φλόγες οὐ σφαγαί, οὐ τροχοὶ οὐκ ἀρθρέμβολα, καταπέλται, πριστῆρες, οὐκ ἄλλη βάσανος πικρὰ διεχώρισε, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ Ἀθληταί.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἐν καὶ τρία ἀνυμνῷ, εὐσεβῶς τὴν Θεότητα, τῇ μορφῇ τοῖς προσώποις, συνάπτων καὶ διαιρῶν, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· ταῦτα Ἐν εἰσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐκ ρίζης Ἰεσσαί, καὶ Δαυὶδ τοῦ προπάτορος, ἐκβλαστήσασαν ῥάβδον,

πανάχραντε Ἀγνή μεγαλύνομεν, ὅτι σῳζεις
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Πληθὺς Μαρτύρων ἡ σεπτὴ, τὸν
Χριστὸν ἐκδυώπησον, ἐν εἰρήνῃ
πληροῦντας τὸν δρόμον τῶν Νηστειῶν,
κατιδεῖν ἡμᾶς, καὶ προσκυνῆσαι καὶ τὰ
Πάθη αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Νεκρῶν καὶ ζώντων ὡς Θεός, ὁ
νεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ ζῶν τῇ
Ἐγέρσει σου πᾶσι παρασχών, Χριστέ
ἀνάπαυσον, καὶ τοὺς δούλους σου, οὓς
μετέστησας.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὴν δι'
Ἀγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει
παρέχουσαν, ἀεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σῳζεις
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ὁρολογίου - - -

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐν Ἀγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός,
τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, καὶ
Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἔτερον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων
ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους,
ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ
ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ
σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ
εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον
τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον
δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὄρμφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Μαρτυρικά. Ἦχος α'.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἱάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν

πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες,
αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ
θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ
διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν,
οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι
Θεοῦ δεδύνηνται, πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς
αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι
σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου
καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν
πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν
Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, ἀπαύστως
πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ,
ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε,
ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις
ἐνίκησατε, πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε,
θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα
ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν
ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν
στεφάνους ἐκομίσασθε, αἰτήσασθε
δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**

Ἐργῷ Σωτῆρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ
εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε
Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε
μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ἄδου
συνεταράχθησαν, τότε ὕπνος ὁ τῶν
ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο, ἀλλ' ὁ
εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς

τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὐς ἐξελέξω
ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Πανεύφημοι μάρτυρες.**

Φαιδρύνεται Κόρη Προφητῶν, ὁ χορὸς
τῷ τόκῳ σου, Πατριαρχῶν θεῖος σύλλογος,
σεπτοὶ Απόστολοι, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ
Μαρτύρων σύστημα, Ὁσίων καὶ Δικαίων
τὰ τάγματα, καὶ σὲ γινώσκουσιν, ἀφορμὴν
τῆς τούτων τάξεως, καὶ τιμῶσιν, ὡς Θεοῦ
γεννήτριαν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρῶν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρῶν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν
σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν

με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀξιώσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατὰταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα! ὁ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη πώποτε, ἀνθρώπου, δυσωπούμεν σε Δέσποτα, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σέ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σωτήρ, θαρροῦντες οἱ δοῦλοί σου, πρὸς σέ μετέστησαν Κύριε, ὃν νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, ὡς δεσπότης δώρησαι, ἐφ' οὗ σου τὸ ζώηρυτον ἔχεας, αἷμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου, ἀπολαύειν τούτους καταξιώσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σέ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς
τὸν ἀγῶνα τετέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, παρηρσίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν

ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν
δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ, ἡμαρτον
συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ
σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι
τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός,
ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν

τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)